

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 5.2.2019
COM(2019) 70 final

ANNEX

BILAGA

till

Rekommendation till rådets beslut

**om bemyndigande att inleda förhandlingar om ett avtal mellan Europeiska unionen och
Förenta staterna om gränsöverskridande tillgång till elektroniska bevis för
straffrättsligt samarbete**

BILAGA

1. MÅL

Kommissionen bör under förhandlingarna sträva efter att uppnå de specifika mål som anges i detalj nedan, och samtidigt säkerställa att resultatet av förhandlingarna är förenligt med unionens interna regler om elektroniska bevis, också med hänsyn till hur dessa fortsätter utvecklas inom ramen lagstiftningsprocessen av unionens medlagstiftare och slutligen i deras slutligt antagna form. Dessa interna regler kommer att tjäna som utgångspunkt för unionens förhandlingsposition.

1. Fastställa gemensamma regler och hantera lagkonflikter i samband med order för att erhålla elektroniska bevis i form av innehållsdata och icke-innehållsdata från en rättslig myndighet i en avtalsslutande part, riktade till en tjänsteleverantör som omfattas av lagstiftningen i den andra avtalsslutande parten. Detta bör minska risken för fragmentering av praxis och rättsliga bestämmelser och öka rättssäkerheten mellan unionen och Förenta staterna vid inhämtande av elektroniska bevis i straffrättsliga förfaranden.
2. Möjliggöra en överföring av elektroniska bevis direkt på ömsesidig basis av en tjänsteleverantör till en begärande myndighet i enlighet med vad som anges i punkt 1.
3. Säkerställa respekten för grundläggande rättigheter, friheter och allmänna unionsrättsliga principer som slås fast i fördragen och i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, bland annat proportionalitetsprincipen, rättssäkerhetsgarantier, oskuldspresumtionen och rätten till försvar för personer som är föremål för brottmålsförfaranden samt integritetsskydd och skydd av personuppgifter och kommunikationsdata uppgifter när sådana uppgifter behandlas, inbegripet överföringar till brottsbekämpande myndigheter i tredjeländer, och eventuella skyldigheter som åligger brottsbekämpande och rättsliga myndigheter i detta avseende.

För att uppnå de mål som anges i del 1 bör avtalet särskilt beakta följande faktorer:

2. AVTALETS ART OCH TILLÄMPNINGSSOMRÅDE

4. Avtalet bör tillämpas på straffrättsliga förfaranden, vilket inbegriper såväl förundersöknings- som rättegångsfasen.
5. Avtalet bör skapa ömsesidiga rättigheter och skyldigheter för parterna.
6. Avtalet bör fastställa definitioner och typer av data som ska omfattas, inbegripet både innehållsdata och icke-innehållsdata.
7. Avtalet bör definiera det exakta tillämpningsområdet när det gäller vilka brott som omfattas och vilka trösklar som gäller med avseende på påföljder.
8. Avtalet bör ange vilka villkor som ska vara uppfyllda innan en rättslig myndighet kan utfärda en order och de sätt på vilka en order kan delges.

9. Avtalet bör innehålla en klausul som möjliggör effektiva rättsmedel för registrerade under straffrättsliga förfaranden. Avtalet bör också fastställa under vilka omständigheter en tjänsteleverantör har rätt att motsätta sig en order.
10. Avtalet bör fastställa tidsfristen för tillhandahållande av de uppgifter som omfattas av ordern.
11. Det bör inte påverka andra befintliga internationella avtal om straffrättsligt samarbete mellan myndigheter, t.ex. avtalet om ömsesidig rättslig hjälp mellan EU och Förenta staterna.
12. Avtalet bör, i de bilaterala förbindelserna mellan unionen och Förenta staterna, ha företräde i förhållande till Europarådets konvention om it-brottslighet och alla avtal eller arrangemang som nåtts i förhandlingarna om det andra tilläggsprotokollet till Europarådets konvention om it-brottslighet, i den mån bestämmelserna i dessa avtal eller arrangemang omfattar frågor som tas upp i avtalet.

3. SKYDDSÅTGÄRDER

13. Avtalet bör vara ömsesidigt när det gäller vilka kategorier av personer vars uppgifter inte får begäras enligt detta avtal. Avtalet bör inte diskriminera mellan personer från olika medlemsstater.
14. Avtalet bör medföra att avtalet mellan EU och Förenta staterna om uppgifts- och integritetsskydd, även kallat "paraplyavtalet", som trädde i kraft den 1 februari 2017, görs tillämpligt genom hänvisning.
15. Avtalet bör komplettera paraplyavtalet med ytterligare skyddsmekanismer som tar hänsyn till hur känsliga de berörda kategorierna av uppgifter är och de unika krav som måste gälla för överföring av elektroniska bevis direkt från tjänsteleverantörer snarare än mellan myndigheter.
16. De ytterligare åtgärderna för integritets- och uppgiftsskydd, som ska ses över i enlighet med avtalet, bör bland annat omfatta:
 - (a) Specifikationen av de ändamål för vilket personuppgifter och data från elektronisk kommunikation får begäras och överföras.
 - (b) Kravet på att ordern är begränsad till personuppgifter och data från elektronisk kommunikation som är nödvändiga och proportionerliga i förhållande till de ändamål för vilka tillgång begärs.
 - (c) Kravet på att användning av och utlämnande till andra amerikanska myndigheter som inte är bundna av paraplyavtalet förutsätter anmälan till och förhandstillstånd från den behöriga rättsliga myndighet som utsetts i den medlemsstat där tjänsteleverantören är etablerad eller företrädd och endast får ske om det kan säkerställas att den mottagande myndigheten effektivt skyddar personuppgifter och data från elektronisk kommunikation i enlighet med avtalets bestämmelser. Vid övervägande av sådana förhandstillstånd bör den behöriga rättsliga myndigheten ta vederbörlig hänsyn till alla relevanta faktorer, inbegripet brottets svårhetsgrad och de ändamål för vilka uppgifterna ursprungligen överförts.
 - (d) Kravet på att vidareöverföring till andra tredjeländer endast får göras till brottsbekämpande myndigheter med ansvar för förebyggande, utredning, avslöjande eller lagföring av brott, inklusive terrorism, och bör bli föremål för

anmälan till och förhandstillstånd från den behöriga rättsliga myndighet som utsetts av den medlemsstat där tjänsteleverantören är etablerad eller företrädd. Vid övervägande av sådana förhandstillstånd bör den behöriga rättsliga myndigheten ta vederbörlig hänsyn till de faktorer som anges i artikel 7.2 i paraplyavtalet.

- (e) Avtalet kan överväga de exceptionella omständigheter och de skyddsåtgärder som krävs om vidare överföring får ske utan föregående tillstånd, i händelse av allvarliga och överhängande hot mot den allmänna säkerheten i en medlemsstat eller ett tredjeland.
 - (f) Anmälan av en personuppgiftsincident till den behöriga myndighet som har utsetts av den medlemsstat där tjänsteleverantören är etablerad eller företrädd ska ske i enlighet med villkoren i artikel 10.2 i paraplyavtalet.
17. De ytterligare rättssäkerhetsgarantierna, som ska ses över i enlighet med avtalet, bör bland annat omfatta:
- (a) Lämpliga skyddsåtgärder för att säkerställa att uppgifterna inte kan begäras för användning i straffrättsliga förfaranden som kan leda till dödsstraff.
 - (b) Lämpliga villkor för att garantera nödvändigheten av och proportionaliteten hos order för att få tillgång till elektroniska bevis, varvid åtskillnad i lämpliga fall bör göras mellan olika kategorier av uppgifter.
 - (c) Rättssäkerhetsgarantier för personer som omfattas berörs av en order inom ramen för straffrättsliga förfaranden.
 - (d) Särskilda skyddsåtgärder för uppgifter som omfattas av skydd på grundval av privilegier och immunitet,
 - (e) Skyddsåtgärder i fråga om konfidentialitet för myndigheter och tjänsteleverantörer, inklusive sekretesskrav.

4. FÖRVALTNING AV AVTALET

18. Avtalet bör föreskriva att parterna ska genomföra regelbundna gemensamma översyner av genomförandet av avtalet och undersöka hur man på bästa sätt kan utnyttja detta. För detta ändamål bör statistiska uppgifter insamlas på båda sidor för att underlätta denna process.
19. Avtalet bör innehålla en klausul om dess varaktighet. Frågan om huruvida varaktigheten ska vara obestämd eller fastställd ska bedömas mot bakgrund av resultaten av förhandlingarna. Oavsett vilket bör det införas en bestämmelse som föreskriver att en översyn av avtalet ska göras längre fram.
20. Avtalet bör föreskriva att parterna ska samråda för att underlätta lösningen av eventuella tvister om tolkningen eller tillämpningen av avtalet.
21. Avtalet bör ge möjlighet till tillfälligt upphörande och uppsägning på initiativ av endera parten om det ovannämnda samrådsförfarandet inte leder till en lösning av tvisten.
22. Avtalet bör innehålla en klausul om dess territoriella tillämpning.
23. Avtalet kommer att vara lika giltigt på alla officiella unionsspråk.